

Svar på skriftligt spörsmål SSS 460/2022 rd

Svar på skriftligt spörsmål om konsekvenserna av införandet av begreppet ekonomisk arbetsgivare

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 460/2022 rd undertecknat av riksdagsledamot Matias Martinen /saml:

Vilka konsekvenser har införandet av begreppet ekonomisk arbetsgivare för turism- och restaurangbranschen och

vilka konsekvenser har införandet av begreppet ekonomisk arbetsgivare för huvudkontorsfunktioner i Finland?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

I regeringens proposition föreslås att inkomstskattelagen ändras så att begreppet ekonomisk arbetsgivare införs. Med ekonomisk arbetsgivare avses den som låter utföra arbetet och för vem en arbetstagare som är anställd hos en utländsk arbetsgivare arbetar antingen uthyrd eller på annat sätt ställd till förfogande. Syftet med propositionen är att utvidga Finlands skattebas så att den täcker sådana arbetssituationer i Finland där Finland vanligtvis har beskattningsrätt för enligt skatteavtalen, men som för närvarande inte beskattas på grund av bristfällig nationell lagstiftning. I och med den föreslagna ändringen kan lön som betalats till en utländsk arbetstagare som är anställd hos en utländsk arbetsgivare beskattas i Finland i situationer där arbetstagaren har ställts till förfogande för att arbeta hos en finländsk uppdragsgivare, till exempel inom en koncern. Lagändringen föreslås träda i kraft i början av 2023.

Åren 2020 och 2021 minskade övernattningarna vid inkvarteringsanläggningar på grund av covid-19-pandemin. Enligt Statistikcentralens inkvarteringsstatistik för 2019 var det sammantagna antalet gäster vid alla inkvarteringsanläggningar 12,4 miljoner år 2019. Av dessa hade 9,16 miljoner gäster, dvs. cirka 73,5 procent, Finland som hemland. (https://www.stat.fi/til/matk/2019/matk_2019_2020-04-08_tau_005_sv.html) Totalt hade 3,3 miljoner gäster, dvs. cirka 26,50 procent, ett annat hemland. År 2019 registrerades över 23 miljoner övernattningsdygn vid inkvarteringsanläggningar i Finland. Av dessa gjordes cirka 70 procent av inhemska resenärer och de resterande cirka 30 procenten av utländska resenärer. (https://www.stat.fi/til/matk/2019/matk_2019_2020-04-08_tie_001_sv.html) I Statistikcentralens inkvarteringsstatistik statistikförs inte syftet med gästernas besök, dvs. om det är fråga om

en arbetsresa eller en semesterresa. Enligt statistikdatabasen på webbplatsen Visit Finland övernattade utländska gäster i genomsnitt 2,1 nätter år 2019. (http://visitfinland.stat.fi/PXWeb/pxweb/fi/VisitFinland/VisitFinland_Majoitustilastot/visitfinland_matk_pxt_116t.px/table/tableViewLayout1/)

I regeringens proposition med förslag till att begreppet ekonomisk arbetsgivare införs, föreslås att en begränsat skattskyldig arbetstagare som anlänt till Finland från utlandet och arbetar för en finländsk ekonomisk arbetsgivare som står i intressegemenskap med den utländska arbetsgivaren dock ska ha rätt till skattefrihet för löneinkomst från kortvarigt arbete, om arbetet varar högst 15 arbetsdagar utan avbrott och högst 45 arbetsdagar per kalenderår. Om den finländska arbetsgivaren inte står i intressegemenskap med den utländska arbetsgivaren för en arbetstagare som kommer till Finland, ska den löneinkomst som den utländska arbetstagaren får vara skattepliktig från och med den första dagen. Det sistnämnda motsvarar bestämmelsen om s.k. hyrt arbete i 10 § 4 c punkten i inkomstskattelagen, med stöd av vilken en utländsk hyrd arbetstagares lön är skattepliktig inkomst i Finland från och med den första dagen.

Eftersom den genomsnittliga längden på en utlännings vistelse enligt ovan nämnda statistik var 2,1 nätter, dvs. tidsmässigt mindre än den tidsgräns på 15 arbetsdagar som gäller för skattefrihet för löneinkomst från kortvarigt arbete för en ekonomisk arbetsgivare, bedöms konsekvenserna för turism- och restaurangbranschen förbli små.

Bestämmelsen om ekonomisk arbetsgivare tillämpas redan i bland annat Sverige, Norge, Danmark, Tyskland, Nederländerna och Storbritannien. Internationella koncerner måste redan nu utreda sina skyldigheter gällande utstationering av arbetstagare när de skickar sina arbetstagare till dessa länder. Om Finlands skattlagstiftning ändras så att den på denna punkt motsvarar nämnda staters inkomstskattlagstiftning, bedöms ändringen inte ha någon betydande inverkan på huvudkontorsfunktioner i Finland.

Helsingfors 3.10.2022

Finansminister Annika Saarikko